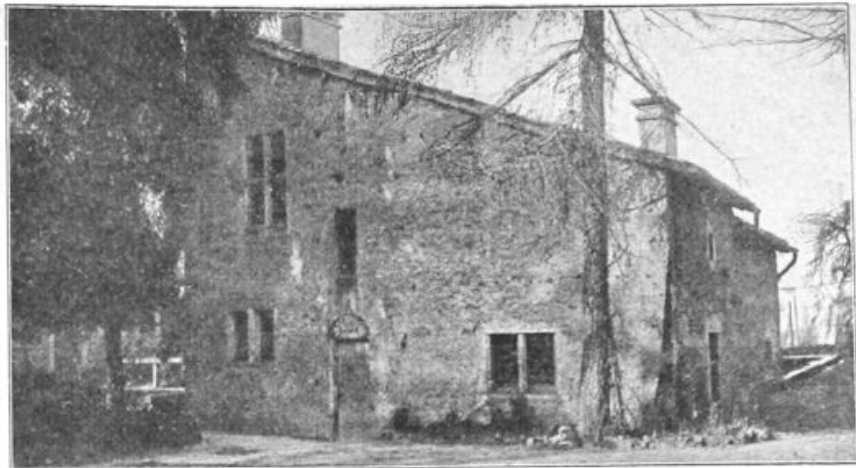

DOMREMY EN VAUCOULEURS

(UIT HET LEVEN VAN JEANNE D'ARC)

IN Februari en Maart van dit jaar worden in Frankrijk gevierd de herdenkingsfeesten ter herinnering aan Jeanne d'Arc, die nu 500 jaar geleden, dus in 1429, haar groote roemruchte overwinningen bevocht. Wij willen hierbij het een en ander aangaande de „maagd van Orleans" mededeelen. Het merkwaardige meisje, onder den naam van Jeanne d'Arc in de geschiedenis van Frankrijk bekend, werd in 1410 te Domremy bij Vaucouleurs in Lotharingen geboren. Zij was een eenvoudig werkzaam boerenmeisje, toen zij, onstreeks vijftien jaar oud zijnde, verklaarde eene goddelijke roeping te hebben ontvangen, om de Engelschen, die zich destijds van meer dan half Frankrijk hadden meester gemaakt, te helpen verdrijven en den dauphin, later koning Karel VII, te kronen. In haar geestdrift stelde zij zich als achttienjarige maagd in mansgewaad, het witte vaandel in de hand en een gewijd zwaard uit de Kerk van Fierbois op zij, aan het hoofd van een leger, dat zij door haar heldenmoed en geestdrift had bijeenverzameld, en ontzette zij het door de Engelschen belegerde Orleans, dat zij 29 April 1429 binnentrad. Van toen af werd zij de schrik der Engelschen en de bewondering harer landgenooten; algemeen beschouwde men haar als een wezen van goddelijke zending, waartoe hare fiere houding, hare strenge zeden, haar vurige vaderlandsliefde niet weinig bijdroegen. Zij voerde den dauphin naar Reims, waar zij bij zijne kroning op 17 Juli 1429 tegenwoordig was. Na dien dag, den glansrijksten van haar leven, bleef zij nog wel aan het hoofd van het leger de troepen tegen de Engelschen aanvoerende, maar de indruk van haar bovenaardsche zending verflauwde. Niettemin bleef zij de schrik der Engelschen. Gedurende het beleg van Compiegne werd zij bij een uitval door de Bourgondiërs gevangen genomen en dezen hadden de lafhartigheid haar aan haar doodsvijanden, de Engelschen, uit te leveren. Op valsche getuigenissen, waartoe zelfs eenige omgekochte landgenooten zich leenden, werd zij 30 Mei 1431 als toevenares te Rouaan levend verbrand. Na in het begin van het proces een korten tijd eenige zwakheid te hebben getoond, onderging zij den dood met zulk een

heldenmoed, dat haar rechters en beulen diep geroerd werden. Toen later, op aandringen van haar familie, haar vonnis herzien werd, heeft men in 1455, bij plechtige uitspraak de maagd van Orleans in hare eervolle nagedachtenis hersteld. In later eeuwen werd zij door de Roomsche Katholieke Kerk zalig, en voor korten tijd zelfs heilig, verklaard. Met dat al strekt het aan Karel VII, die menschelijker wijze gesproken aan Jeanne d'Arc kroon en rijk te danken had, tot schande, dat hij geen enkelen stap gedaan heeft tot hare bevrijding. Het karakter en de geheele persoonlijkheid dezer jonkvrouw, is een van de schoonste uit de gansche middeleeuwen. Ver was zij verheven boven den smaad, haar door Voltaire aangedaan, waartegenover Schiller haar een onvergankelijke eerzuil heeft opgericht in een treurspel. Wij geven bij dit artikel enkele foto's van plaatsen, die eene belangrijke beteekenis hadden in het leven van Frankrijks helden-jonkvrouw. M.

BOVEN: de woning van Jeanne d'Arc in Domremy.
RECHTS: de crypt in de kapel op het kasteel Baudricourt, de plaats waar Jeanne d'Arc knield.

LINKS: de kleine Kerk te Domremy, waar Jeanne d'Arc engelenstemmen zou hebben vernomen.
RECHTS: De poort te Vaucouleurs.

